

enige om at tiltræde. Det vil derfor ikke være nogen Nytté til, at jeg omtaler dem nærmere.

Dernæst er der stillet et Ændringsforslag angaaende en Bevilling paa 10,000 Kr. til forøget Medhjælp ved Orlogsværftets Regnskabsvæsen. Der gøres i Bilagene Rede for, i hvor høj Grad Arbejdet er steget, saa at den Medhjælpssum, man hidtil har haft til maanedslønnet privat antaget Kontorpersonale, ikke er tilstrækkelig. Ændringsforslaget er tiltraadt af Finansudvalget, og jeg skal derfor anbefale dette til Tingets Vedtagelse.

Det sidste Ændringsforslag er Følgen af et Ændringsforslag, der blev vedtaget ved anden Behandling om en Bevilling af 1,000 Kr. til Afmærkning af det sydlige Udløb ved Rudkøbing. Denne Afmærkning vil altsaa blive foretaget, men nu kræves der et Beløb paa 200 Kr. til Vedligeholdelse af Afmærkningen, og Ændringsforslaget gaar ud paa, at denne Sum bevilges. Ogsaa dette Ændringsforslag anbefaler jeg til Tingets Velvillie.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem har utvivlsomt Ret i, at der med Hensyn til Ballonopstigningen den 3. August er skønnet forkert med Hensyn til Materiellets Styrke og med Hensyn til Vejrforholdene. Imidlertid er det den Art Fejlskøn, som vist ikke kan udelukkes. Ballonmateriellet er beregnet paa ogsaa at anvendes i Storm, og Skønnet over, hvor kraftig en saadan Storm kan blive, er alle Dage meget usikkert. De, der husker den 3. August, vil dog vistnok mindes, at Stormen den Dag var af en overordentlig Voldsomhed, og at den kom med stor Pludselighed. Det er rigtigt, at Ansvaret ikke udelukkende kan lægges paa den Ballonfører, der tager Beslutningen om Opstigning, men i nogen Grad ogsaa maa række til dem, der giver ham Henstillingen. Paa den anden Side vil jeg sige, at Hovedprincippet med Hensyn til Anvendelse af Ballonmateriel, Flyvemaskiner og Undervandsbaade maa være, at Afgørelsesfriheden beror hos den, der er Chef paa vedkommende Ballon eller Undervandsbaad, fordi det til syvende og sidst er ham, der sidder inde med de bedste Betingelser for at bedømme Mulighederne. Den egentlige

Afgørelse maa derfor sikkert vedblivende ligge hos denne.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet de Budgetter, jeg har med at gøre, i øvrigt ikke giver mig Anledning til at udtale noget som helst med Hensyn til de stillede Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 255—57 til § 20 af *Forsvarsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 793).
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 258—66 til samme Paragraf af *Forsvarsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*,
vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes til Forhandling det *Kirkeministeriet* vedrørende Afsnit, nemlig Ændringsforslagene Nr. 179—83 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 771), hvortil slutter sig Bilagene Nr. 150—54 (se Tillæg B. Sp. 1033).

Ordføreren (Mads Larsen): Det første af de Ændringsforslag, jeg skal omtale, er det under Nr. 180 angaaende en Bevilling paa 24,000 Kr. som første Del af en 3-aarig Bevilling paa i alt 126,000 Kr. til Hovedstandsættelse af Vestervig Kirke. Kirken, der er selvejende, tilskyder 24,000 Kr. Angaaende Begrundelsen af denne Bevilling skal jeg henvisse til de Oplysninger, der findes i Bilagene under Nr. 151. Jeg maa indrømme, at personlig har jeg ikke haft stor Forvisning om, at det var forsvarligt af Staten at ofre saa store Beløb til dette Øjemed. Der siges i Bilagene, at allerede i 1884 blev der udarbejdet Forslag til Hovedstandsættelse af Vestervig Kirke. Det meddeles, at denne i sin Tid har været af store Dimensioner i Forhold til de sædvanlige Landsbykirker, og at Kirken skal være af stor historisk og arkitektonisk Betydning. At Kirken har historisk Betydning, kan man muligvis sige, og da min stiltfærdige Indvending i Finansudvalget mod Bevillingen ikke fandt Tilslutning, maa jeg vel gaa ud fra,